

DE PIVER-FABRIEKEN TE PARIJS na afloop van den werkdag. Deze foto geeft slechts een flauw beeld van het geweldige aantal personen, die in de parfumerie-branchen werkzaam zijn.

De oude Egyptenaren schijnen een zeer groote handigheid in het fabriceren van parfums gekregen te hebben; zij werden althans als experts op dit gebied beschouwd. Zoo bezat Alexandrië een speciale wijk, waar de parfum-fabrikanten hun bivak hadden opgeslagen. Dat het een zeer kostbaar goedje was, moge blijken uit het feit, dat de arbeiders, die aan de fabricatie ervan medewerkten, telkenmale bij het verlaten van de fabriek werden gefouilleerd.

Van de Egyptenaren werd de kunst van parfumeeren overgebracht op de Grieken en vervolgens naar Rome, zonder dat er evenwel in de bestaande wijze van fabricatie noemenswaardige verandering werd gebracht. Zelfs heden ten dage geschiedt de fabricatie van rozen-olie nog steeds

volgens het principe van een toenmaals levenden parfumeur, Dioscoride genaamd,

n.l. het verzadigen van olijf-olie met de geuren, die aan rozen ontnomen werden.

De producten, waarvan men in de eerste eeuwen het parfum vervaardigde, waren: geurend hout, balsem, hars, aromatische stoffen en gommen, wierook, myrrhe, kaneel, storax-balsem, geurend riet, Sandelhout, kruidnagelen, labdanum, muskus, civet, saffraan, lischbloem, pepermunt, nardus, aloë en onyx.

In de parfums, die men maakte, kwamen al deze soorten, waarvan de meeste ook thans nog onder dezelfde benaming in den handel zijn, voor, terwijl men bij deze melange nog olie, wijn of honing voegde, waardoor een geur ontstond, die door zijn doordringendheid ons weinig zou bekoren. Als men nagaat, dat voor verschillende soorten niet minder dan honderdachtig dagen arbeid noodig waren, om ze voor het gebruik gereed te maken, kan men zich eenigszins voorstellen, welk een kostbaar werk het was.

Na de decadentie van de Grieken en de Romeinen, waren het de Arabieren, die zich op het parfum-maken toeleiden; van hen is de destilleer-methode afkomstig. Tot aan de zevende eeuw destilleerden zij op open vuren, water-baden, en in smeulende asch. Door hen ontwikkelde zich ook de liefde voor parfums in Italië,

PARFUM

DOOR L. A. M. VIERHOUT

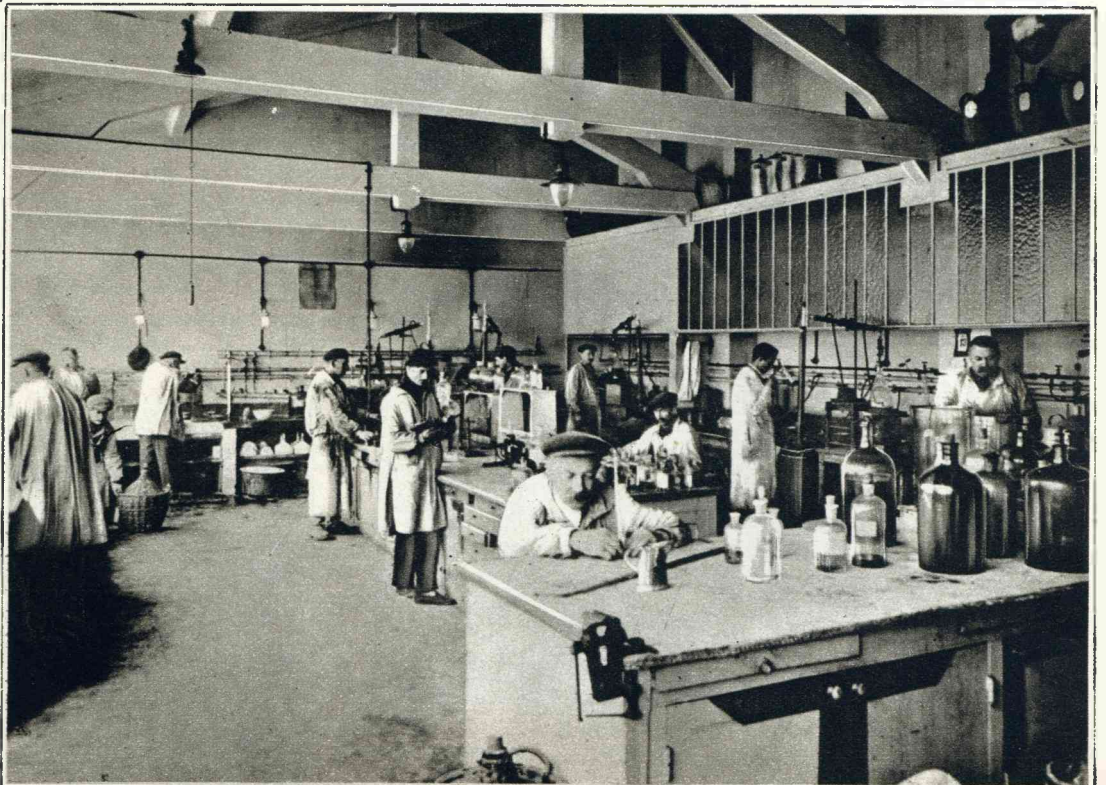
Parfum heeft sinds onheuglijke tijden gegolden als een vernuftige uitvinding van den mensch om onaangename geuren weg te nemen of te camoufleren. Zoo gebruikten de priesters der Egyptenaren het in de tempels om den walgelijken reuk, dien de offergaven door de verbranding en anderszins verspreidden, weg te nemen. Dit kan men beschouwen als de allereerste vorm van parfumfabricatie en waarschijnlijk is het dan ook hier, dat het parfum zijn intrede in de wereld deed.

De uitvinding van het parfum zal wel voor altijd een onoplosbaar probleem blijven.

Het woord *Parfum*, afgeleid van het Latijnsche woord *Perfumum*, duidt reeds aan, dat het 't resultaat is van het verbranden van hout of hars, een daad, die waarschijnlijk onopgemerkt gebleven zou zijn, indien er bij de reeds eerder genoemde religieuze riten niet zoo'n dankbaar gebruik van was gemaakt.

Het samenstellen van het parfum geschiedde toentertijd, evenals thans nog het geval is, volgens zeer speciale formules, welke alleen den tempelpriesters bekend waren.

Langzamerhand ging men het ook bij meer wereldsche feesten gebruiken, door de feest-vertrekken met wierookgeuren te laten doortrekken en de gronden, kleeding en de bedden met allerhande geuren te doordrenken. Ook vervaardigde men fonteynen met aromatisch water, terwijl den gasten geurige oliën en pomaden werden aangeboden.

EEN DER LABORATORIA.